

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Denisou Hamerskou ve věci

žalobkyně:

██████████, narozená ██████████
bytem ██████████
zastoupená advokátkou Mgr. Petrou Hrubou
sídlem Čsl. armády 1676/86, 434 01 Most

proti

žalované:

TERTIUS Reality s.r.o., IČO 24246298
sídlem Hrudičkova 2099/32, 148 00 Praha - Chodov
zastoupená advokátkou Mgr. Radkou Seidlovou
sídlem Krčská 981/50, 140 00 Praha

o určení vlastnického práva

takto:

- I. Určuje se, že žalobkyně je vlastníkem bytové jednotky č. ██████████ umístěné v budově č. p. ██████████, nacházející se na pozemcích p. č. ██████████, se spoluvlastnickým podílem na společných částech domu č. p. ██████████ a pozemcích p. č. ██████████, o velikosti ██████████, zapsané na listu vlastnictví č. ██████████ vedeném pro obec ██████████, katastrální území ██████████ u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště ██████████.**
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 18 552 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobkyně.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhala určení vlastnického práva k bytové jednotce č. [redacted] v domě č. p. [redacted] na parcelách č. [redacted] v [redacted] a podílu na společných částech domu č.p. [redacted] a na pozemcích parc. č. [redacted] o velikosti [redacted], zapsaných na listu vlastnictví č. [redacted] u Katastrálního úřadu pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště [redacted] pro katastrální území [redacted] a obec [redacted]. Žalobkyně uvedla, že žalovaná byla zapsaná jako vlastník bytové jednotky do katastru nemovitostí na základě usnesení o příklepu a zaplacení nejvyššího podání v exekučním řízení vedeném u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 28 E 82/2014, přestože k vydání usnesení o příklepu došlo až po zahájení insolvenčního řízení ve věci žalobkyně jako dlužníka u Krajského soudu v Ústí nad Labem vedeného pod sp. zn. [redacted]. Žalobkyně odkázala na skutečnost, že dražba a usnesení o příklepu jsou podle insolvenčního zákona nepřipustným prováděním výkonu rozhodnutí. S ohledem na skutečnost, že žalobkyně je proto stále vlastníkem předmětné bytové jednotky, avšak v katastru nemovitostí je jako její vlastník zapsána žalovaná, je tím dán naléhavý zájem žalobkyně na požadovaném žalovaném určení vlastnického práva.
2. Žalovaná setrvala na názoru, že žalovaná je vlastníkem předmětné bytové jednotky na základě usnesení o příklepu a zaplacení nejvyššího podání. Argumentovala tím, že insolvenční řízení mělo ve vztahu k provedené dražbě vliv pouze takový, že se k dražbě v insolvenčním řízení nepřihlíželo. Odkazovala na stanovisko zdejšího soudu v řízení o určení neplatnosti dražby ze dne 10. 9. 2015. Dále žalovaná poukazovala na skutečnost, že zaplatila nejvyšší podání, peníze byly poté předmětem rozvrhu mezi exekuční věřitele žalobkyně, kteří z nich uspokojili své pohledávky vůči žalobkyni.
3. Po provedeném dokazování soud učinil následující skutková zjištění: Z výpisu z katastru nemovitostí soud zjistil, že vlastníkem předmětné bytové jednotky je zapsána žalovaná.
4. Usnesením ze dne 29. dubna 2014 č. j. 28 E 82/2014-14, které nabylo právní moci dne 4. 6. 2014, Okresní soud v Mostě nařídil podle platebního rozkazu Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. listopadu 2013 č.j. 24 Cm 352/2013-22 k k uspokojení pohledávky oprávněného Společenství vlastníků bl. [redacted] č.p. [redacted] ulice [redacted], [redacted] [redacted] ve výši 41.864,- Kč s úrokem z prodlení za období od 1.12.2011 do 31.7.2013 ve výši 2.823,- Kč, s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % ročně z částky 5.384,- Kč od 1.8.2013 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 7,50 % ročně z částky 18.240,- Kč od 1.8.2013 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 7,05 % ročně z částky 14.592,- Kč od 1.8.2013 do zaplacení, s úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 3.648,- Kč od 1.8.2013 do zaplacení a pro náklady předcházejícího řízení ve výši 9.543,60 Kč výkon rozhodnutí prodejem předmětné bytové jednotky ve vlastnictví povinné, v tomto řízení žalobkyně (viz uvedené rozhodnutí, výpisu z katastru nemovitostí ohledně bytové jednotky ke dni 17. 3. 2014, uvedený platební rozkaz ze dne 14. 11. 2013).
5. Z usnesení soudu v předmětné exekuční věci ze dne 2. 2. 2015, č. j. 28 E 82/2014-34 soud zjistil, že dražební jednání za účelem dražení předmětné bytové jednotky se nařizuje na 16. 3. 2015.
6. Z Protokolu o dražbě nemovitostí konané u Okresního soudu v Mostě ze dne 16. 3. 2015 a z usnesení ze dne 16. 3. 2015 č. j. 28 E 82/204-59, které nabylo právní moci 8. 5. 2015, soud zjistil, že po provedené dražbě Okresní soud v Mostě udělil žalované příklep na nejvyšší podání ve výši 170 000 Kč.
7. Z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky soud zjistil, že žalované společnosti bylo usnesení o příklepu dodáno do datové schránky dne 22. 4. 2015 a téhož dne se přihlásila.

8. Z doručanky adresáta žalobkyně bylo zjištěno, že usnesení o příklepu bylo žalobkyni vloženo do schránky dne 8. 4. 2015 poté, co jí byla ve schránce dne 26. 3. 2015 zanechána výzva o uložení zásilky na poště.
9. Ze záznamu o složení ze dne 27. 4. 2015 v uvedené exekuční věci soud zjistil, že žalovaná společnost dne 24. 4. 2015 složila na účet soudu částku 170 000 Kč.
10. Z usnesení v předmětné exekuční věci ze dne 21. 7. 2015, č. j. 28 E 82/2014-75 soud zjistil, že soud rozvrhl podstatu z dražby předmětné bytové jednotky mezi jednotlivé věřitele. Usnesení nabylo právní moci 14. 8. 2015.
11. Vyhláškou Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. 3. 20[redacted] č. j. [redacted] bylo zahájeno insolvenční řízení ve věci úpadce žalobkyně. Účinky zahájení insolvenčního řízení nastaly zveřejněním vyhlášky v insolvenčním rejstříku téhož dne (viz uvedená vyhláška).
12. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 4. 20[redacted] č. j. [redacted] byl zjištěn úpadek žalobkyně a bylo povoleno řešení úpadku oddlužením (viz uvedené usnesení).
13. Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 6. 20[redacted] č. j. [redacted] byl schválen způsob oddlužení žalobkyně plněním splátkového kalendáře (viz uvedené usnesení).
14. Předmětná bytová jednotka byla zapsaná insolvenčním správcem do soupisu majetkové podstaty žalobkyně jako úpadce (viz soupis majetkové podstaty), který byl zveřejněn 9. 6. 2015 (viz uvedený soupis majetkové podstaty).
15. Žalobou ze dne 17. 8. 2015 se insolvenční správce Ing. Gabriela Burzová domáhala určení neplatnosti uvedené dražby konané dne 16. 3. 2015 (viz uvedená žaloba). Z vyjádření ze dne 10. 9. 2015 ve věci žaloby o určení neplatnosti dražby ke spisové značce 79 ICM 3254/2015 Okresního soudu v Mostě soud zjistil, že zdejší soud se jako účastník na straně žalovaných v uvedené věci vyjádřil tak, že s žalobou o určení neplatnosti dražby nesouhlasí, neboť účinkem rozhodnutí přijatých v rozporu s § 109 odst. 1 písm. c) IS není jejich neplatnost, ale to, že se k nim v insolvenčním řízení nepřihlíží. Usnesením Krajského soudu ze dne 7. 11. 2017 č. j. 79 ICM 3254/2015-48 bylo řízení zastaveno pro zpětvzetí žaloby (viz uvedené usnesení). Vrchní soud v Praze jako soud odvolací soud k odvolání žalované toto usnesení potvrdil, aniž by se důvodem nesouhlasu se zastavením řízení žalované blíže zabýval, neboť ke zpětvzetí žaloby došlo před zahájením jednání ve věci (viz usnesení VS v Praze ze dne 18. 7. 2018 č. j. 102 VSPH 401/2018-58).
16. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 4. 2018 č. j. 79 INS 6640/2015-C2-11 byla zamítnuta žaloba o vyloučení předmětné bytové jednotky z majetkové podstaty. S odkazem na § 109 IZ krajský soud konstatoval, že dražba předmětné bytové jednotky byla v rámci výkonu rozhodnutí vedeného Okresním soudem v Mostě provedena až po zahájení insolvenčního řízení, a proto předmětnou bytovou jednotku nemohl nabýt vydražitel a vlastnické právo na něho nemohlo přejít (viz b. 14 uvedeného rozsudku).
17. Rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. 1. 2019 č. j. 102 VSPH 596/2018-61 byl uvedený rozsudek ze dne 17. 4. 2018 potvrzen. Vrchní soud konstatoval, že usnesení o příklepu „nenabylo (nemohlo) nabýt“ právní moci a vydražitel se podle § 3361 odst. 2 o. s. ř. nestal vlastníkem bytové jednotky.
18. Z usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 13. července 2020, č. j. [redacted] soud zjistil, že insolvenční soud vzal na vědomí splnění oddlužení žalobkyně

(právní moc tohoto výroku dne 13. 7. 2020). Rovněž insolvenční soud tímto rozhodnutím osvobodil žalobkyni od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny, pohledávek věřitelů, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a pohledávek věřitelů, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit. Osvobození se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužnici pro tyto pohledávky právo postihu (právní moc těchto výroků dne 29. 7. 2020).

19. Soud učinil následující skutkový závěr: V průběhu insolvenčního řízení ve věci žalobkyně jako dlužníka byl proveden výkon rozhodnutí prodejem bytové jednotky ve vlastnictví žalobkyně v dražbě a žalované byl udělen příklep na nejvyšší podání. Usnesení o příklepu bylo stále za trvání insolvenčního řízení doručeno účastníkům řízení. Na usnesení byla vyznačena právní moc. Žalovaná doplatila nejvyšší podání. Na základě těchto skutečností byla vyznačena změna vlastnictví k předmětné bytové jednotce v katastru nemovitostí z původního vlastníka žalobkyně ve prospěch žalované, která trvá dodnes.
20. Po právní stránce soud věc posoudil následujícím způsobem. Předmětem řízení žalobkyně učinila určení vlastnického práva k bytové jednotce. Podle § 80 o. s. ř. určení, zda tu právní poměr nebo právo je či není, se lze žalobou domáhat jen tehdy, je-li na tom naléhavý právní zájem.
21. Žalobkyně tvrdila naléhavý právní zájem na uvedeném určení, neboť v katastru nemovitostí je veden jako vlastník nemovitosti někdo jiný. Tento důvod dle judikatury odůvodňuje naléhavý právní zájem na určení vlastnického práva ve smyslu § 80 o. s. ř. (viz např. rozsudek NS ČR ze dne 25. 2. 2003 sp. zn. 22 Cdo 2439/2002).
22. Žalobkyně dále tvrdila, že žalovaná nenabyla vlastnické právo k bytové jednotce, neboť s ohledem již probíhající insolvenční řízení žalobkyně usnesení o příklepu v současně vedeném exekučním řízení nenabylo právní moci.
23. Soud se proto zabýval tím, zda došlo k přechodu vlastnického práva k bytové jednotce v důsledku dražby této bytové jednotky, když předtím tato byla ve vlastnictví žalobkyně.
24. Podle § 336l odst. 2 o. s. ř. vydražitel se stává vlastníkem vydražené nemovité věci s příslušenstvím, nabylo-li usnesení o příklepu právní moci a zaplatil-li nejvyšší podání, a to ke dni vydání usnesení o příklepu. Předražitel se stává vlastníkem nemovité věci s příslušenstvím, nabylo-li usnesení o předražce právní moci a předražek byl zaplacen, a to ke dni jeho vydání.
25. Právní věta rozsudku NS ČR ze dne 22. 3. 2017 sp. zn. 20 Cdo 1943/2016 zní: „*V řízení o určení vlastnického práva k vydražené nemovité věci nelze zohledňovat případnou nezákonnost postupu soudního exekutora předcházejícího udělení samotného příklepu – tyto námitky jsou relevantní toliko v rámci přezkumu rozhodnutí o příklepu v exekučním řízení, ať již cestou řádného či mimořádného opravného prostředku.*“ Toto rozhodnutí NS ČR řešilo obdobný případ řízení o určení vlastnického práva, avšak s jedním významným rozdílem: v dané věci nebylo mezi účastníky sporné, že usnesení o příklepu nabylo právní moci.
26. V souladu s výše uvedeným soud učinil předmětem právní posouzení toliko zákonné předpoklady nezbytné k přechodu vlastnického práva, které jsou vymezeny v § 336l odst. 2 o. s. ř., a to právní moc usnesení o příklepu a úhrada nejvyššího podání vydražitelem. Úhrada nejvyššího podání žalovanou jako vydražitelem bytové jednotky byla prokázána. Jinak je tomu však s právní mocí usnesení o příklepu.
27. Bylo prokázáno, že již usnesení o příklepu bylo v exekučním řízení vedeném zdejším soudem vydáno za trvání insolvenčního řízení. To stejné platí i o doručení, neboli i o úkonu (pokynu) ze strany soudu k tomu, aby usnesení o udělení příklepu bylo doručeno účastníkům exekučního řízení.

28. Podle § 109 odst. 1 z. č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (dále jen IZ) se se zahájením insolvenčního řízení spojují tyto účinky:
- a) pohledávky a jiná práva týkající se majetkové podstaty nemohou být uplatněny žalobou, lze-li je uplatnit přihláškou,
 - b) právo na uspokojení ze zajištění, které se týká majetku ve vlastnictví dlužníka nebo majetku náležejícího do majetkové podstaty, lze uplatnit a nově nabýt jen za podmínek stanovených tímto zákonem, to platí i pro zřízení soudcovského zástavního práva na nemovitostech nebo exekutorského zástavního práva na nemovitostech, které bylo navrženo po zahájení insolvenčního řízení; právo na uspokojení ze zajištění přitom náleží v případě zajištěné podmíněné pohledávky i dojde-li ke splnění odkládací podmínky pro vznik takové pohledávky po zahájení insolvenčního řízení; to platí obdobně v případě zajištěné budoucí pohledávky, dojde-li ke vzniku takové zajištěné budoucí pohledávky po zahájení insolvenčního řízení,
 - c) výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek ve vlastnictví dlužníka, jakož i jiný majetek, který náleží do majetkové podstaty, lze nařídit nebo zahájit, nelze jej však provést. Pro pohledávky za majetkovou podstatou (§ 168) a pohledávky jím na roveň postavené (§ 169) však lze provést nebo vést výkon rozhodnutí či exekuci, která by postihovala majetek náležející do majetkové podstaty dlužníka, na základě rozhodnutí insolvenčního soudu vydaného podle § 203 odst. 5 a s omezeními tímto rozhodnutím založenými. Není-li dále stanoveno jinak, výkon rozhodnutí nebo exekuce se i nadále nařizuje nebo zahajuje a provádí proti povinnému,
 - d) nelze uplatnit dohodou věřitele a dlužníka založené právo na výplatu srážek ze mzdy nebo jiných příjmů, s nimiž se při výkonu rozhodnutí nakládá jako se mzdou nebo platem.
29. Podle § 109 odst. 6 IZ k rozhodnutím a opatřením přijatým při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c) se v insolvenčním řízení nepřihlíží. Je-li to nezbytné k naplnění účelu insolvenčního řízení, může insolvenční soud kdykoli i bez návrhu pozastavit vykonatelnost nebo odložit právní moc rozhodnutí nebo opatření přijatých při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c); může také zakázat přijetí rozhodnutí nebo opatření připravovaných při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce v rozporu s omezením podle odstavce 1 písm. c). Proti rozhodnutí insolvenčního soudu podle věty druhé mohou podat odvolání účastníci řízení o výkon rozhodnutí nebo exekučního řízení. Rozhodnutí insolvenčního soudu podle věty druhé se doručuje zvlášť také orgánu nebo osobě, která rozhodnutí nebo opatření při provádění výkonu rozhodnutí nebo exekuce přijala nebo připravovala.
30. Postup exekučního soudu, který spočíval v doručování usnesení o příklepu, je v souladu § 109 odst. 1 písm. c) IZ prováděním exekuce (viz např. odůvodnění rozsudku NS ČR ze dne 25. 4. 2012 sp. zn. 29 Cdo 998/2010). K tomuto postupu již došlo za trvání insolvenčního řízení ve věci žalobkyně, a proto soud k tomuto opatření nemůže v souladu s § 109 odst. 6 IZ přihlížet. Nebylo-li usnesení o příklepu vůbec doručeno účastníkům exekučního řízení, nemohlo nabýt právní moci. Je třeba mít za to, že lhůta k podání odvolání proti usnesení o příklepu nemohla ani započít, tím méně se přerušit (viz vysvětlení NS ČR v R 54/2007 pro případ, kdyby usnesení sice bylo doručeno před prohlášením konkursu, avšak konkurs byl prohlášen v průběhu lhůty k podání odvolání, při kterém by došlo k přerušení průběhu lhůty k podání odvolání proti němu).
31. K závěru, že usnesení o příklepu dosud nenabylo právní moci, došly krajský a vrchní soud jako odvolací i ve svých výše uvedených rozsudcích ve věci žaloby o vyloučení věci z majetkové podstaty. Soud nezjistil žádný způsobitý důvod, aby se od řešení této předběžné otázky odklonil a posoudil ji jiným (opačným) způsobem.
32. Za stavu, kdy usnesení o příklepu nenabylo právní moci, nemohla se stát žalovaná vlastníkem předmětné bytové jednotky, neboť nebyl naplněn jeden ze zákonných předpokladů vzniku

vlastnictví k vydražené věci podle § 336l odst. 2 o. s. ř. Z tohoto důvodu je to žalobkyně, kdo je i nadále vlastníkem předmětné bytové jednotky, a proto soud podané žalobě vyhověl.

33. K argumentaci žalované soud poznamenává, že se více nezabýval případnou nezákonností postupu exekučního soudu, která předcházela udělení samotného příklepu, a to s ohledem na předmět tohoto řízení, kterým je vázán, a současně v souladu s výše uvedeným rozhodnutím NS ČR sp. zn. 20 Cdo 1943/2016. Dále soud k obraně žalované uvádí, že skutečnost, že insolvenční soud nepozastavil vykonatelnost rozhodnutí o příklepu v souladu § 109 odst. 6 IZ, není pro rozhodnutí v předmětném sporu významnou. Rozhodně se nejedná o závazné vyřešení právní otázky platnosti rozhodnutí o příklepu, spíše se důvodnost tohoto postupu dotýká způsobu řešení oddlužení žalobkyně plněním splátkového kalendáře. Ke stanovisku, které vydal zdejší soud dne 10. 9. 2015, je třeba uvést, že toto stanovisko bylo vydáno soudem jako účastníkem řízení o určení neplatnosti dražby. Názor, byť právní a soudu, proto nemůže být v předmětném řízení závazný. Soud dále v tomto odkazuje na své právní posouzení, kdy se nezabýval samotnou platností usnesení o příklepu (s poukazem na rozhodnutí NS ČR ze dne 22. 3. 2017 sp. zn. 20 Cdo 1943/2016), ale pouze tím, že toto usnesení dosud nemohlo nabýt právní moci, a proto chybí jeden ze zákonných předpokladů nabytí vlastnického práva žalovanou.
34. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.
35. Náklady řízení ve věci zcela úspěšné žalobkyně jsou představovány mimosmluvní odměnou ve výši 10 000 Kč (4 úkony právní služby po 2 500 Kč v podobě přípravy a převzetí zastoupení, sepisu žaloby, písemného vyjádření ve věci ze dne 7. 5. 2021, účasti u ústního jednání dne 29. 9. 2021 podle § 9 odst. 3, § 7 b. 5, §11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb.), v náhradě hotových výdajů ve výši 1 200 Kč (4 režijní paušály po 300 Kč podle § 11 odst. 1, § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.), v částce odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 2 352 Kč (§137 odst. 3 o. s. ř.) a zaplaceným soudním poplatkem ve výši 5 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Mostě. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaná povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Most 29. září 2021

Mgr. Denisa Hamerská v. r.
samosoudkyně